

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह:—

ग्रंथ क्रमांक

१३४. वे. १५ (२०१)

ग्रंथ नाम

असृतानुभव.

विषय

म. वेदांत.

(1)

मं.

२

॥ अथ प्रहादकृत अनुभवाभृतसंक्षोकप्रारंभः ॥

पत्राणि ४६

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमत्परब्रह्मणेनमः ॥ अथ प्रहादकतानुभवामृत
 समश्नोकीप्रारंभः ॥ प्रथमेस्मिन्नकरणे प्रकृतेः पुरुषस्य च ॥ नमनं ज्ञानदेवे
 नक्तमदैतभावतः ॥ १ ॥ एवं यज्जगत्तो मूढं जनकं निरपाधिकं ॥ शिवश
 त्त्यात्मकं द्वंद्वं वंदितं तन्मया मुदा ॥ २ ॥ यः प्रियः स प्रिया भूत्वा प्रीत्या स्वसु
 खं लिप्सया ॥ चारस्थस्यामेकपुंस्तौ एकांगे संसृता बुभुक्षे ॥ ३ ॥ प्रीतिप्रवां
 हवेगेन विगलितौ परस्परं ॥ किंतु द्वैतस्य च व्याजादुद्भूतौ न निश्चयः ॥ ४ ॥
 यदेकं न भवेत्तत्र द्वयोर्द्वित्वं कुलस्तस्य ॥ साकारौ वा निराकारौ न जानिमः
 स्वरूपतः ॥ ५ ॥ कथं स्वस्वरूपं ध्येतौ द्वैतभावेन मौलितौ ॥ कोतुके
 नापि नैकत्वं ददतौ स्फुटितामथः ॥ ६ ॥ इत्थं वियोगभीरुतौ स्फुटौ बाल
 जगन्मितं ॥ तथापि द्वैतभावो यं जगत्स्य स्मिन्नखंडितः ॥ ७ ॥ चराचरस्य

(2)

(2A)

संसारः स्वांगे संदर्शितः स्वकु॥ नददंतौ तृतीयस्य स्पर्शं भिदितुमध्य
पुं॥८॥ एकसत्ताप्रकाशाय आसनं भासनं द्वयोः॥ अनाद्यैकत्वभावे
नदंपतीतौ ननंदतुः॥९॥ निमज्जैकरसे प्रीत्या भेदस्तस्मात्सकज्जया॥ ब
हिः स्वानंदभोगाय द्वैतमाद्यनिर्ययो॥१०॥ देवेन देवी संपूर्णा तां विनास
दिगंबरः॥ किं बहु नैको पृथ्वी यो दंपतीतौ मिथस्तरां॥११॥ कथं मे उपकः
प्रीत्या तयोरासीत्परस्परं॥ जगत्रये न मात्वा यो विरेजतुरणुष्वपि॥१२॥
एकमेकं विनायाभ्यां निर्ममेन तुणादिकं॥ प्राणादपि च प्रेयां सावयोन्यं
दंपती चतौ॥१३॥ गृहकले तु निपुणो यदा स्वपिति पुरुषः॥ तदा दंपत्यभा
वे न जागर्ति गृहिणी स्वयं॥१४॥ तयोर्द्वयोरेकतराभिर्द्रांतो यद्विजागृयात्॥
असित्वासग्रहं सर्वं न किंचिदवशेषयेत्॥१५॥ विळाथांगद्वयं याभ्यां एक

सं. प्र.
३

२

भावेन संस्थितौ ॥ पुनरर्धा र्धभागेन भेदवन्तौ बभूवतुः ॥ १६ ॥ आश्रयश्चैकमे
कस्य विषयश्च परस्परं ॥ अन्योन्योस्मृतिनो तद्वदन्योन्याभ्यां निरंतरं ॥ १७ ॥ स्त्री
पुत्रा मप्रभेदेन नंदलोकः शिवः स्वयं ॥ ययोरर्धा र्धभागेन भाति वै सकलं जगत् ॥
१८ ॥ दंडद्वये श्रुतिश्चैका सुगंधः सुमनोद्वयं ॥ दीपद्वये यथैवेका दीप्तिः संराज
तेतरां ॥ १९ ॥ वोष्ठद्वये यथैवेका वाक् दृष्टिश्चैक नेत्रयोः ॥ द्वाभ्यां तथा जीव
स्तृष्टिरेकैवेति श्रुतिर्जगौ ॥ २० ॥ अनादि मिथुनं चेतत् प्रकृतिप्रत्यगात्मकं ॥
एकत्रैकरसंभुं क्लेद्वैतं संदर्श्य वात्मनः ॥ २१ ॥ स्वाभिसत्तां विना स्थातुं न श
क्नोति पतिव्रता ॥ यां विना सर्वकर्तापि नैव किंचित्करोति सः ॥ २२ ॥ भर्तु
यादर्शनं यस्य भर्ता चैवासनं किल ॥ २३ ॥ न शायते च यच्छंदश्च निर्णेतुं त
त्स्वरूपतः ॥ २४ ॥ यथा गुडस्तथा स्वादः कर्पूरस्तस्य सौरभं ॥ पृथक्त्वेन वि
निष्ठीतुं विवेकः पंगुतां व्रजेत् ॥ २५ ॥ दीप्तौ तु गृह्यमाणायान्तं सौचायाति दी

3)

(3A)

पकः॥तद्व्यस्याविचारे तुल्यभूतेशिव एकलः॥२५॥प्रभयाराजतेसू
र्यः प्रभागभग्नोराविः॥तद्वन्देदंयमित्वातुप्रभैवेकाविराजते॥२६॥द्यौ
तकंप्रतिबिंबस्यबिंबंविंबानुसामकं॥प्रातिबिंबंतथाद्वैतव्याजेनैकंवि
राजते॥२७॥सर्वभूतस्यनिष्कर्षः सकलः पुरुषोयया॥येनभर्त्रास्वसता
याविशेषाच्छक्तिरुत्कटा॥२८॥नशकोतिशिवेस्थातुंशिवत्वंयांप्रियांवि
ना॥शिवात्मनाशिवेनैवघटितोहस्वलीलया॥२९॥ऐश्वर्येणमहेशस्य
सृष्टिः स्वांगेरुतायया॥स्वकीयस्योदवस्यापियाहेतुः स्वयमेवहि॥३०॥
अरूपंस्वपतिंवीक्ष्यभूत्वाप्रत्यङ्मुखी॥हया॥अलं चक्रेजगन्मय्येनामस्तु
पादिभूषणेः॥३१॥यत्रलैकस्यदृष्टाकस्तत्रबाहुल्यसंभ्रमः॥यासौभा
ग्यवतीतस्यालोकयातत्रदर्शितः॥३२॥स्वांगस्यलोपमात्रेणकां

अमृः तस्योत्कर्षताकृता ॥ येन कृत्वा स्वसंकोचं प्रिये वाग्रे प्रसूयितां ॥ ३३ ॥ यस्या सं- प्र-
दर्शनलोभेन धुब्धो दृष्टत्वा प्रयात् ॥ यामपश्यन् नयं स्तिष्ठन्निजांगय ३
जतिक्षणत् ॥ ३४ ॥ कान्तामयादयानूनं संजातो योजगन्मितः ॥ तत्वेनालो
चितेयस्मिन्नभावो नामरूपयोः ॥ ३५ ॥ एतावन्मंदरूपेण विस्तृतसन्नि-
लुप्यति ॥ यस्याविभवतो जातः सर्वविधरूपकः ॥ ३६ ॥ यया जागरितो
भर्ता वेद्यान् बहुलं चतत् ॥ भोजयित्री तया सार्धं भुक्त्वा तृप्तः स चाभव
(५) त् ॥ ३७ ॥ निद्रिते भर्तारि स्वीये प्रसूते याचराचरं ॥ यस्यां विश्राम्यमाणा
यां पुरषत्वं विलुपति ॥ ३८ ॥ यः कान्तो लोभुमिच्छेत्तद्वशाददर्शितो हि स
हः ॥ तावुभावुभयोर्यस्मादशको मुकुरौ समौ ३९ ॥ स्वादयात्मानमानं
होयस्यापुनांगसंगतः ॥ सर्वभोक्तानमृणाति यत्किंचिदपि यां विना ॥ ४०

(३A) यावैयत्स्यात्प्रियस्यांगंयस्याः सौभाग्यकं प्रियः॥ काठायत्वाद्यंभा
गंजेमतौ तावुभावपि॥४३॥ यथागतिसमोरेण सहितातस्वरूपिणी॥
कांतिः स्वर्णात्मिकातद्वच्छिवेन सकलशिवा॥४३॥ गंधात्मिकेवकस्तूरी
उष्मणा सहितो नलः॥ तथा शान्तिस्वरूपेण भाति वै सकलः शिवः॥४३॥
अहोरात्रं स्वरूपेण मृषा स्यात्सूर्यसंगतं॥ तथा सत्यं स्वरूपे स्वे मिथ्याभू
तावुभावपि॥४४॥ बहूनेकेनैकतो द्वौ शब्दमात्रं स्वरूपिणी॥ प्रणवा
क्षररूपाया दशा तस्यास्तु वै रिणो॥४५॥ अस्वेतनामभेदं वै ग्रसत्ये
कार्थना द्वयोः॥ नो मितो दंपती साक्षात् ज्ञानदेवो ब्रवीदिदं॥४६॥ य
योरा लिंगने चोभौ विशीर्णौ स्वस्वरूपतः॥ रजन्या मागता यां तु दाहः
शीर्णयथा भवेत्॥४७॥ ययोः स्वरूपनिर्धारसपरावै स्वरी गता॥

अमृ. सिंधुना सहिता गंगा यथा मन्ना कया बुनि ॥ ४८ ॥ चान्चत्य सहितो वायु सं. प्र.
 ४ जीर्णो व्योमोदरे यथा ॥ यथा वा स प्रभो भानुर्लुप्तः प्रलयते जसि ॥ ४९ ॥ य ३
 योरात्रोचने तादृक् सदृशं निरुक्तं ॥ भूयस्तौ दंपती साक्षान्नुतौ विश्व
 कुरुं बिभौ ॥ ५० ॥ ययोः प्रवाहे वेद्यस्य वेदको नोदकं पिबेत् ॥ नेदं कुतूहलं
 किंतु निजांगं यजति क्षणात् ॥ ५१ ॥ तत्राहं न मनं कर्तुं यादृशिष्ये द्वितीयकः
 तदा परोलिंगभेदस्त्वैतस्मादधिकोक्तिर्किं ॥ ५२ ॥ हिरण्यं यं हिरण्यं हि य
 थाभिन्नतया भजेत् ॥ इदंचापि तथेवास्ति सर्वदा वंदनं मम ॥ ५३ ॥ वा
 चये वोच्चमानायां वाचाया मेतयोर्द्वयोः ॥ वाच्यवाचकयोर्भेदस्पर्शः
 (५) स्यात् किं मिथो वद ॥ ५४ ॥ स्त्रीपुं नाम प्रभेदेन गंगासागरसंगतिः ॥
 संविभाति तथाप्यस्ति पानीये द्वे तता किमु ॥ ५५ ॥ भास्यभासकता द्वे ४

(5A) तं स्मिन्संदर्शयन् राधः ॥ तथापि साधितुस्तस्य किमेकत्वं विभियते ॥ ५६ ॥
चंद्रोपरि भवेद्यद्वच्चंद्रिकाया विरक्तिर्णता ॥ दीप्तिं धुनोपलब्धिः स्यात् किमु
दीपस्य कुत्रचित् ॥ ५७ ॥ मौक्तिकस्य प्रभायद्वन्मुक्तोपरि समुद्धसेत् ॥ अधि
कं निर्मलत्वेन भाजते मौक्तिकं तथा ॥ ५८ ॥ मात्राभिस्तिष्ठति भिभिर्भोभिर्नाभिः
प्रणवः किमु ॥ रेखाभिस्तिष्ठति किं वाणकारो भेदमाप्नुयात् ॥ ५९ ॥ न च लेदै
क्यमूलं चैतस्वसुशोभाधिकं भवेत् ॥ निजोर्ममुकुलोन्कसात्तदाकं नाव
तंसत्तु ॥ ६० ॥ एवं भवानिभूतेशौ यावन्निभावनादितः ॥ प्रवृत्तो हं न स्कर्तुं
अकृत्वा भिन्नभावनां ॥ ६१ ॥ प्रातर्बिम्बविशोद्धिं वेदर्पणत्वागमात्रतः ॥ रू
धेवाद्यौतरंगेण यथांभसि विलीयते ॥ ६२ ॥ आत्मावस्थानमाप्नोति ग
तनिद्रस्तत्क्षणे ॥ तद्वन्मया मातिस्याद्देवी देवौ नमस्कृतौ ॥ ६३ ॥ स
क्तलोभमहंतायाः सैधवं सिंधुतामियात् ॥ तथैवाहं मते स्याद्गादभवं

अमृ. सांख्यशंभुभाक् ॥ ६४ ॥ रंभागर्भो यथाकाशे प्रविष्टो यां दशामिषात् ॥ सं-प्र-
शिवशान्तिः समावेशा न्मया तद्वं नमस्कृतं ॥ ६५ ॥ इति श्रीप्रसादकृतो ३
यां अनुभवा मृतसमश्नो क्वां ऐक्यभावेन प्रकृतिपुरुषनमनं नाम प्रथ
मप्रकरणं ॥ १ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
श्रीसद्गुरुपदद्वंद्वनिर्द्वंद्वपदरायकं ॥ द्वंद्वार्त्तमहं वंदे द्वंद्वदुःखेकभषजं ॥
१ ॥ द्वितीयस्मिन्प्रकरणे वंद्यवंदकभाषनां ॥ विलोप्यज्ञानदेवेन कृतं श्री
(६) गुरुवंदनं ॥ २ ॥ अधुनोपायविधिनेव संतोषो विराजते ॥ सौभाग्यतंतु
विद्यायां मूर्तिमान् करुणार्णवः ॥ ३ ॥ अनाद्यविद्याविधिने जीवभावेन
यन्ममात् ॥ चेतन्यंतत्समुत्पत्तौ कृपया यो भिधावति ॥ ४ ॥ मायेन मुपसं
हस्य मुक्तिमुक्ता फलोदनं ॥ भोजयेत्सद्गुरुर्यस्तं निवृत्तिं प्रप्स्यति ॥ ५ ॥ ५

(6A)

यत्कृपापांगपतेन बंधो मोक्षत्वमाप्नुयात् ॥ ज्ञाता ज्ञातारमन्वेति यस्य सं
निधिमात्रतः ॥ ६५ ॥ केवल्यहेमदाने यो नोत्तमाधममीक्षते ॥ द्रष्टृश्च दर्शने
यो वै समर्थः संप्रकीर्तितः ॥ ६६ ॥ स्वसामर्थ्यप्रभावाद्यो गुरुत्वेन शिवं जयेत्
पश्येदादर्शके यस्मिन्नात्मापि ह्यात्मनो मुखं ॥ ६७ ॥ बोधचंद्रकलायाया वि
कीर्णास्तत्र तत्र हि ॥ वसंत्येकत्रताः सर्वा यत्कृपा पौर्णिमा तिथौ ॥ ६८ ॥ समा
प्तस्या दुपायानां धावनं यस्य दर्शनात् ॥ प्रवृत्तिरक्षणगंगा स्थिरा स्याद्य
त्र सागरे ॥ ६९ ॥ यस्यानवसरे दृष्टा मूढः स न्याति दृश्यतां ॥ बहुरूपमिदं स
र्वं विनश्येद्यस्य सेवनात् ॥ ७० ॥ स्वाज्ञानमंधतामिदं स्वबोधसुदिने न त
त् ॥ यत्प्रसादार्कसंपर्काद्याति स्वच्छप्रकाशतां ॥ ७१ ॥ यत्कृपासालिले स्ना
तः शुद्धो जीव श्यान् भवेत् ॥ यच्छिवत्वमप्यशुचिनां गेलापयति स्वके ॥ ७२ ॥
रक्षमाणे स्वके शिष्ये गुरुत्वं हरति स्थितं ॥ तथापि सहसा यं वै गुरुत्वं न वि

अमृ. मुंचति ॥ १४ ॥ एकत्वं न कृत्वा आतो गुरुः शिष्यमिषेण च ॥ पश्य देवात्मनो रू सं. प्र.
पं पश्यतीति द्विधा भवेत् ॥ १५ ॥ यत्कृपायास्तुषारेण परित्या विद्युक्ं विषं ॥ २
परिणमस्य पारेण बोधाख्येनामृतेन तु ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा वेद्यं वेदको सौ उदरेया
तिवैतदा ॥ तथापि दक्षिरुच्छिष्टान भवत्यात्मतांगता ॥ १७ ॥ यत्सहायत
यानूनं जीवो ब्रह्मत्वमभ्युते ॥ ओदासीयेन यस्याभु ब्रह्मापत्तृणतामिया
त् ॥ १८ ॥ यस्योपास्तेरपायाः स्युः फलभारेः सुसंभृताः ॥ परिपक्वदशा
मेत्यसंस्थिता यदनुत्तमा ॥ १९ ॥ यस्य दक्षिणसंतो नो प्राविशे न्नैगमेवने ॥ ता
वदात्मफलं तस्य तस्तेनायातिकर्हि चित् ॥ २० ॥ पुरोदक्षेः प्रसारेण स्पृष्ट्वै
वावर्तते पुनः ॥ एतावन्तं तु विजयं नैव गृह्णाति चात्मनि ॥ २१ ॥ लघुत्वमू
लरूपेण निवसन् गौरवे पदे ॥ यन्नास्ति तन्नाशयित्वा सर्वदा भगवान्नि ॥ २२ ॥

(7A)

यः॥२३॥ निर्जले मज्जते येन घनीभूतेन तीर्यते॥ तीर्णेन नावाशिष्ये
तयेन कुत्रापि वाच्छले॥२३॥ सावयवो यमाकाशेन बद्धा यवकाश
ता॥ अस्ति चेवं कश्चिदेकः संभूताकाशा एव यः॥२४॥ चंद्रादीनि सुशी
तानि यन्मे लक्ष्मणानि वै॥ यच्छायया हि सूर्योऽपि सोऽज्जलत्वेन भासते
२५॥ शिवोऽपि जीवभावेन न सित्वा स्वदशानं पुनः॥ आयातुं सुमुहूर्तं वै देव
ज्ञं पृच्छति स्वयं॥२६॥ स्वप्नभाचंद्रिका द्वे तद्विगुणा प्रावृतापि वै॥ तथापि
यस्य चंद्रस्य प्राकृत्यं न व्रजे किंचित्॥२७॥ यो भिव्यक्तोऽपि नो भाति भास्
वोऽपि न भाति स अस्तित्वेनैव नास्तीति भासते यत्र कुत्रचित्॥२८॥ अधुना
यः सशब्दाभ्यां प्रमाणं किं करोम्यहं॥ प्रमाणं स्थाप्य विषयः सकस्य वि
षयो भवेत्॥२९॥ यत्र शब्दो निवर्तते तेन साकं ब्रवीत्यसौ द्वितीयस्य तुरोषे
ण स्वकत्वं स्थापिकुप्यति॥३०॥ तदा भाति प्रमेयं च प्रमाणं प्रसरेद्यहं॥ आ

(४)

अमृ. ७
स्वर्यमस्य धुर्यस्य नास्ति त्वस्य च लाघवं ॥ ३१ ॥ किंचित्कदाचित्समये प सं. प्र.
श्याम्य द्वैतभावतः ॥ यद्भूमे दशान्तं तत्तु व्यतीकं सुविनिश्चितं ॥ ३२ ॥ तत्र न
साधस्तस्या वाक्कवचो निदधे पदं ॥ अंगे संलाप्य सर्वत्र येन नामैव वंचितं ॥
३३ ॥ आत्मन्यात्मप्रवृत्तिर्ने निवृत्तिस्तत्रैकच ॥ अथापि नामावरणं व्य
तीकं न जहाति च ॥ ३४ ॥ निवर्त्य मेव नास्यादौ निवर्तयति किंपुनः ॥ उपविष्टः
कथं तर्हि निवृत्त्याख्ये पदे त्वयं ॥ ३५ ॥ अंधकारः स्वरूपेण कदाचिद्वैचरो
रवेः ॥ तथापि तमो रिरिति प्रसिद्धिस्तस्य चागता ॥ ३६ ॥ जडं प्रकाशं ते ये
नामिथ्या भूतं विस्मृतं ॥ न घटते तच्छटे तयस्य मायावित्तासतः ॥ ३७ ॥
मायातो दशायस्य गं मायिकं तन्निषेधसे ॥ अमायिकस्वरूपस्त्वं कस्या
प्यविषयः स्वतु ॥ ३८ ॥ शिवशिवगुरुस्वामि नूतुं त्वां किं करोम्यहं ॥ एकं
हि निश्चयं कर्तुं न ददासि कथं च न ॥ ३९ ॥ बहुशो नामरूपाणि व्युत्पादौ ह

७

(8A)

सितानिच ॥ परंतु निज सत्तायास्तुष्टो स्यावेशतो नाकिं ॥ ४० ॥ सरव्यं क
र्तुं न जानासि जीवितग्रहणं विना ॥ स्वामिभावेन शिष्ये तशिष्यो नेदंत
था भवेत् ॥ ४१ ॥ विशेष स्याभिधानेन आत्मत्वेन सहेतुत्वत् ॥ किं बहु
नास्य नोभाव्यं केनाप्येतद्विनिश्चितं ॥ ४२ ॥ अथ वारजनीं स्तूर्येनाति
ष्ठेद्धवणं जले ॥ नावशिष्ये यथा निद्रा जागरे स्वस्वरूपतः ॥ ४३ ॥ कर्पू
रव्यक्तिकावण्यमग्नेश्वापनतिष्ठति ॥ नामरूपं तथैवास्य नैकिं चिदपि
तिष्ठति ॥ ४४ ॥ वंदनाय भवाम्येवं च त्वेन नातिष्ठति ॥ वंद्यं वंदकभेदो
यं एतस्मिन्नैव तिष्ठति ॥ ४५ ॥ न करोत्यदयं भानुरात्मानं प्रति कर्हि चि
त् ॥ वंदनाय तथैवायं वंद्यो नैव भवेत्क्षवं ॥ ४६ ॥ किंचात्मनः संमुखत्वं
न प्राप्येत कदाचन ॥ तथैवानेन वंद्यत्वं हृत्वा निष्कासितं बहिः ॥ ४७ ॥ आ
काशस्य यथा दर्शेनोतिष्ठेत्प्रतिबिंबकं ॥ नमस्काराय वंद्यो सो न भवेदि

अमृ० तिकौतुकं ॥ ४८ ॥ न भवेच्चैन भवतु गृहीयां वक्रतां कुतः ॥ वंदकस्यापि य सं-त्र-
स्थानं न ददाय वशेषितुं ॥ ४९ ॥ बहिस्थे पक्षे चैके स्फुलिते सति सत्वरं ॥ २
(१) न स्फुलितोपि स्फुलित पक्षे वश्वं तरस्थितः ॥ ५० ॥ गृहीत्वा सहितं बिंबं
प्रति बिंबं विनश्यति ॥ नीतं यंच त्वमेतेन वंदकेन सहैव हि ॥ ५१ ॥ तत्रास्ति
दृष्टेः किं कार्यं न रूपं यत्र विद्यते ॥ अस्माकं फलितो श्रीमत्पादो तावीदृशीं
दृशं ॥ ५२ ॥ प्रज्वलेद्दीपकालिका युगस्नेहाभि संगतः ॥ कर्पूरमुलिका सा तु ना
प्रयात्संगमात्रतः ॥ ५३ ॥ अन्येभ्यं न ददो र्याचितं चिदादिगनं भवेत् ॥ उभ
योस्तत्क्षणे नैव स्वरूपं नैव शिष्यते ॥ ५४ ॥ न पश्येयमिमं यावद्गतौ वंचित्व
वंदको ॥ यथा जागृच्छायां तु स्वप्नकालौ न तिष्ठतः ॥ ५५ ॥ किमनेन बह
क्तैर्न द्वैतरूपं निरस्य वै ॥ स्वसखा सद्गुरुः साक्षां निदितिर्वेदितो मया ॥ ५६
आश्चर्यं मस्य सख्यस्य स्वां गे नैकत्वमप्युत ॥ गुरुशिष्यात्मकद्वैतविस्तरौ

(9A)

बहुशः कृतः ॥५७॥ कथं द्वैतं विना सख्यं कृत्वा चात्मानमात्मना ॥ विलक्ष
णः स्वयं स्वस्माद्वैतं नास्तीति नो भवेत् ॥५८॥ यस्योदरे जगत्सर्वं भाति यद्ग
मग्नोऽपमं ॥ तदेव हि नास्ति भावमिच्छं सहते पुनः ॥५९॥ यथा सिंधुः पू
र्णताया आश्रयोऽप्यथ दुर्भरः ॥ विरुद्धं धर्मयो र्यस्य गृहे प्राक्कृणिकं तथा ॥
६०॥ तेजसस्तमसश्चैव ससं वैरं परस्परं ॥ परंतु ते उभे सूर्ये सूर्यरूपेण
तिष्ठतः ॥६१॥ यदेकं भव्यते तच्च भिन्नं नानेव नंदति ॥ परस्परं विरुद्धं य
द्विरुद्धं तन्न चात्मनः ॥६२॥ अतः शिष्यो गुरुश्चेति शब्दयोरनयोर्द्वयोः
एकोऽर्थः श्रीगुरुः साक्षात् द्विधा रूपेण संस्थितः ॥६३॥ सुवर्णं चा
प्यलंकारः सुवर्णत्वेन तिष्ठतः ॥ चंद्रश्च चांद्रिका चैव मिलितौ चंद्र एक
तेः ॥६४॥ कर्पूरस्तस्य चामोदः कर्पूरः केवलः स्वयं ॥ स्वादश्च शर्करा

(10)

अमृ०

९

द्वाभ्यां शर्करैव विराजते ॥ ६५ ॥ गुरुशिष्यस्वरूपेण दृश्यते यद्यपि द्विधा संश्र-
तथापि स गुरुः साक्षादेक एव समुद्धसेत् ॥ ६६ ॥ आदर्शेष्वथ वा स्वास्ये २
दृश्यो ह्यपि चान्यथा ॥ इत्यात्मनः प्रतीतिस्तं मुखं जानात्यसंशयं ॥ ६७ ॥
निरंजने निश्चितो यो निर्विवादो स एकतः ॥ परं चेता चेत्तयिता सोऽतदा सी-
त्स्वयंद्वयं ॥ ६८ ॥ स्वयं चेत्तं चेत्तये च वेत्ति यं च वेदयेत् ॥ इत्थं च यद्गुरु-
त्वं च शिष्यत्वं नंदयत्यसौ ॥ ६९ ॥ विना दर्शं सिद्धादृष्टिः स्वात्मदर्शन संश्र-
मं ॥ लभते तर्हि लीले यं कनिष्ठान भवेन्मम ॥ ७० ॥ अदत्त्वा स्फुरितुं द्वैतमे-
क्यं चापि विघाटितुं ॥ सख्यस्य चाप्यतिशयं पुष्पातीत्यति कौतुकं ॥ ७१ ॥
निवृत्तिर्नाम यस्यैव निवृत्तिर्वेन भासनं ॥ त्वराज्यादिनिवृत्त्यैव निवृत्तिर्वेन तिष्ठति
॥ ७२ ॥ प्रवृत्तेऽवविरोधेन निवृत्तेऽवबोधनात् ॥ आनीयते तथाशाब्दान् निव-
ृत्तिर्न भवेत्कथं ॥ ७३ ॥ दत्त्वात्मानं यथारात्रिर्दिनमुनतिमानयेत् ॥ अन्य

९

(10A)

स्यापेक्षया-चासौ निरतिर्न भवेत्प्रवृत्तं ॥७४॥ उद्धर्तनबलेनैव रत्नं सोऽवतु
तामियात् ॥ तदिदं न भवेद्भूतं च क्व वर्ति स्वरा उच्यं ॥७५॥ प्रवेश्य चोदरे व्योम्नो
चंद्रः पुण्या विवर्धति ॥ तदा तच्चंद्रिका चंद्रे पतित्वा तत्र लुंठति ॥७६॥ तथा नि
रतिभावस्य कारणं स्वयमेव हि ॥ स्वामोदग्रहणा यैव पुष्पं घ्राणमभूत्स्वयं ॥
७७॥ दृष्टिः स्वमुखता वण्यं पृष्ठभागे यदा प्रयात् ॥ किमर्थं मुकुरायासः कर्त
व्यः सूक्ष्मदर्शिभिः ॥७८॥ किं गता कात्रियो मायां दिवसे च समागते ॥ पश्चा
त्स्वस्योदयं सूर्यं किं कुर्यात्स्वप्रकाशकः ॥७९॥ अतो बोध्येन बोध्येत प्र
माणैः साध्येत तथा ॥ तथासौ न भवेत्किंतु स्वतः सिद्धप्रकाशकः ॥८०॥
एवं क्रियां विनैवेदं निरति त्वं स्वयं भवेत् ॥ तस्य श्री-चरणद्वंद्वे देव्यभावे
न वंदितुं ॥८१॥ इत्येका वानुशानदेवः श्रीगुरोः पदपंकजं ॥ प्रणम्य कुरु
ण निमुक्तं कृतं वाचां चतुष्टयं ॥८२॥ इति श्रीप्रह्लादकृतायां अनुभवामृ

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com